

ПАВЕЛ ВАСИЛИЕВ АЗИАТЕЦ

Превод от руски: Андрей Андреев, —

chitanka.info

Ти въсиш вежди, този свят
бе чужд за теб и чужд остава.
Но с нищо да откупиш, брат,
не би могъл жена такава.
Макар и да съм рус, все пак
приличаме си с тебе доста:
и аз от кон, препуснал в бяг,
земята мога да докосна.
Сред твойта степ растях и аз
и като теб съм пъргав в кръста,
но знам добре, че не за нас
са начервените ѝ устни.
Тук друг ще дойде, непознат,
с красиви, модни маниери,
на подбив ще ни вземат, брат,
нас, степните ѝ кавалери.
И плитката ѝ — взел жив,
сега или нощес изкусно
не ние, другият, щастлив
по раменете ще разпусне...
Потръпваш, святкаш със очи,
та плячката до теб почти е.
Напразно в пояса, личи,
ти търсиш ласо да откриеш.
Но щастието не ловят
тук с хитри примки и капани!

.....

По пясъка ще продължат
на север дългите кевани.
Над шарената степна пръст
дайре зората ще запали...
И с теб, конете оседлали,
на път ще тръгнем в бавен тръст.

Ще звънне пътят в мрака син,
от въздуха ще се задавим
и под копитата пелин
превит в полята ще оставим.
Когато стигнем уморени
предпланините на Алтай,
момиче най-обикновено
ще ни посрещне в моя край.
И в час, мъгла щом ниско падне
и скрие слънчевата вис,
ще пием с теб, свободни, жадни,
опияняващ гъст кумис.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.